

המקדיש שדהו פרק שני ערך

עין משפט
גר מצוה

ב

א מוי פ' מלכט עכין
ב מלכט כ פ' מלכט
ג א ב פ' מלכט ג' מלכט
ד פ' מלכט ג' מלכט
ה פ' מלכט ג' מלכט
ו פ' מלכט ג' מלכט
ז פ' מלכט ג' מלכט
ח פ' מלכט ג' מלכט
ט פ' מלכט ג' מלכט
י פ' מלכט ג' מלכט
כ פ' מלכט ג' מלכט
ל כלכנית
מ ג' מלכט ג' מלכט
ו כלכנית
ט פ' מלכט ג' מלכט
ע פ' מלכט ג' מלכט
פ' מלכט ג' מלכט
צ' מלכט ג' מלכט
ל כלכנית
ר פ' מלכט ג' מלכט
ו פ' מלכט ג' מלכט

תורה או השלם

1. אך כל רומי אשר היה
איש ליל מובל אשר לא מזמין
בהתהנה מהרשותו איזהו לא
קייר לא לאזען כל רומי אשר כה
קוקשים הוא לא... ויקרא כה
2. טהרה מושך מושך לא
קייר כי איזהו עולם ויקרא לא
לעתם?
3. כל רומי בישראלי קוריא
במכתב לר' יונתן

**כל דודו
כל מניין
איסס כל
לי צו
סגן
כל שם
בהמה
הניד**

בג' ו' ו' ג' ו' ו'
לעומת מהר
ימן יי' יי'
כלכלת יי'
עם ביר
בצ' ז'

שְׁנִינוּ נַוְתָּרוֹת
 וְרִים דֵּם וְשִׁמְעָן, [ב] וְסִלְמָה
 אֲמָרֶתֶת לְגַגְגָתֶת, [ג] וְסִלְמָה
 חַיָּב לְחַיָּת מִקְדָּשָׁה, [ד] וְסִלְמָה
 חַרְמָה בְּצִבְיָה, [ה] וְסִלְמָה
 וְשִׁמְעָן, [ו] וְסִלְמָה
 לְחַיָּת מִקְדָּשָׁה, [ז] וְסִלְמָה
 גָּלָד עַבְדִּי, [ח] וְסִלְמָה
 מִשְׁעָנָה מִשְׁמָשָׁה
 דָּרְדוֹרָה אֶבֶל דָּסְגָּאָה
 בְּשִׁמְעָן בְּעַלְמָאָה
 אַיִּשְׁמָעָנָה, [ב] וְשִׁמְעָן
 יְלִקְוָן, [ג] וְשִׁמְעָן
 אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִעֲשָׂנָה שְׁהָרָה
 הַמִּזְבֵּחַ וְסִלְמָה
 בְּגָלָמָה אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִעֲשָׂנָה תְּהִרְחָה
 כְּבָנָה, [ב] וְשִׁמְעָן
 קְרָבָה, [ג] וְשִׁמְעָן
 מִסְכָּנָה
 מִסְכָּנָה
 מִסְכָּנָה
 קְרָבָה, [ב] וְשִׁמְעָן
 סִלְמָה

בְּרִיָּה שְׁמֻעָן כְּבָתֵּב לְמוֹנָה מַפְלָגָה וְגַשְׁקִים כְּלִילָה וְלָא קִבְּעָה:

דרגןו רבען מבל אשר לו ולא כל אשר לך. ו, מה' ית ו, אלה קלה
נמלס פגינען לכסניש כמיע דהה צפיפיס דקליה כתיב זל
ימיכר ולם יגולח ואילו מלחמי דלק צבית זט לאס פלון כסחקך וסיל
קלה מל בזמנין' ומש לה נגוזה כי' וטל נלו נגוזה סוח' כי' לה נגוזין'

ו-סיל דמי גגון דהמלי נכל' א' (5). ל.סוי בז' קלן צ'ין מומס כ' 19 ו-דיניג זה מוקט'ן ר' סיינו י' ו-דיניג: **כעניטס קודמוני.** דל' סות יונקינן ליא נטה דיל' סות פקיד סקלד דינר ממומי' (6) דהמלוור ז' צ'יליכט הולך דאל' חצ'נעליט עיל' כלמי'ו: והס נלו' אוומן לו' נוא' גאנטן. דהמלי' נעליטס

ס ואחד הבעלים קומ' רודמי עתיק: מתן י"מ מהרים מעבריו ומישפחותו יתו ואם הדרים את חבריו ר"א אלעזר בובה אין אדם רשאי ל' אחת כמה וכמה נכסיו; גם' מנא הניא אשר לו ולא כל אשר מ' מבומה ולא כל ולא כל שדה אחוות דרים יהו מוחרמין ת"ל אמר ר"א בן עורייה שם רשאי להחרים כל מה שיהיא אדם ז חם כתוב רחמנא מכל אשר לו ליה לא להחרים אבל כתוב רחמנא מادرם רהנה מאדם שלא סגיא רהנה סגיא ליה בידיתו ריש מושום דהכא חוותא שלין לרהרנייה בויהן לי לכדרתニア יכול בקרו ושפחתו העברים מר בהמה מה בהמה אף כל שיש לו רשות קטינה יש לו רשות תלמוד לומר בהמה ג למוכרה לעולם אף ברורה לעולם: אמר רבינו ג' גבורה אין אדם רשאי ריוויון בררי אילא

בקליקום סדרי ר"ש נמנעטין: **ד' אמר אילא באושא התקינו המבו'ן**
אל יוכבו יותר מהומש מעשה באחד שבקש לובכו יותר מהומש ולא
הניחו לו חבריו ומנו רבוי ישכב ואמריו לה רבוי ישכב ולא הניחו לו חבריו ומנו רבוי עקיבא:
מתני' יהחרמים בנו ובתו ועבדו ושפחתו העברים ושדה מקנתו אין מוחרמיין אין אדים מהרים דבר שאינו שלו הכהנים והלוים אין מוחרמיין דברי רבוי הורה ר"ש אומר הכהנים אין מוחרמיין שהחרמן שלחן והלוים מוחרמיין שאין החרמן שלחן אמר רבוי נראין דברי רבוי הודה בCKERעות שנאמר כי אחוזת עולם היא להם ודבריו ר"ש במיטלטין שאין החרמן שלחן: גמ' ו' יהודה בשלמא כהנים אין מוחרמיין שהחרמן שלחן אלא ליום בשלמא מקרען לא מחרמי דכתיב כי אחוזת עולם היא להם אלא מיטלטלי' ליחרמי אמר קרא מכל אשר לו ומשדה אחוזתו מקיים מיטלטלי' לckerעות ורבוי שמעון בשלמא כהנים כדאמרן אלא ליום בשלמא מיטלטלים לחרים דלא מקיים אלא מקרען אמר כי הכתיב ט' אחוזת עולם היא להם מאי מוחרמיין נמי דקאמר מיטלטלי' והוא מדקדתני סיפה אמר רבוי נראין דברי יהודה בCKERעות ודברי רבוי שמעון במיטלטלי' מכל דרבוי שמעון מקרען נמי קאמר כי קאמור אמר רבוי נראין דברי רבוי יהודה לרבי שמעון בCKERעות שאף ר"ש לא נחלהק [עליו] אלא במיטלטלי' אבל בCKERעות מודה ליה: א"ר חייא בר אכין יהחרים מיטלטין נותנן לכל כהן שיוציא שנאמר כל חרם בישואל לך

עלום והוא להם; ובכ"ר שמעון אמר לום מהוין במטלון האיל ואון הומין שלון אלן של בהנין הלך מהוין: קוש שטולון לדרקען, מה קוקען תאון מהוין און טטלון נמי; **הה** ר' יהודה בקרקעות וובי ר' שמעון במטלון, ר' יהודה מבייע קאמד היכי רואין אבל מבל' ר' שמעון נמי קאמד דלויס מהוין: אל' (ועלם) סבירות ליה לא' שמעון דמקומי' [און] ר' יהודה לא' שמעון לדלויים און מהוין בקרקעות ומתבכ' כי אהו יונם הא לאם שאן כי שמעון אל' גולע'ן: **הה** ר' יהודה במטלון, בשאראל לא' יהיע: שנאבר כל דוד בישראאל לך יהודה, לאזיא

שיטת מקובצת

(א) **[נעליל כד.], (ב) מוקפתה פ"ד**
(ג) ע"כ, (ד) וזכריה כתיב וצורה מאה
(ה) בקדמתן הדרין לה גלים לא מוגנים
(ו) נחל כל באלמָה, (ז) מומכות כ. ע"ק
(ח) ע"ק, (ט) מוקם, פ"ז ע"י[...]
(א) [בליטרים כמ'], (ב) [במדרגי מ']

מוסף רשות
באושה התקינו. כביסימה
ונגדירנו נזהרנו, לנאמנה וסבאה בס-
טן גאנדי וולדה, דהממיין גראַז' (לט.
(ג') גזע) מסכט ממעות (ב' מ' ח').
לענין, אל יובו
המבחן. מוחמש. סנקטי, כל
וורר מוחמש. סנקטי, (תחבוט נ.)
יונדר נאָרים (תחבוט נ.)

מחרמין בקרקעות דכתיב כי אהן
שמדקנני סיפה אמר ר' נראין דבבון
מחרמין והבו אמר רב נראין ז